

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116202393
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3116202393.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: A. N., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, bytom H., XX.októbra XXXX/XX, práv. zast. JUDr. Darinou Válkovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 21 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.02.2013 a Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.02.2013 uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom, je **n e p l a t n á**.

II. Žalobca **m á** proti žalovanému právo na náhradu trov konania 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.2.2016 domáhal určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013 a Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013 uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom je neplatná a náhrady trov konania. Uviedol, že žalobu podal na základe uznesenia tunajšieho súdu sp.zn.17C/421/2015 zo dňa 2.12.2015 o predbežnom opatrení, v ktorom súd zakázal zamestnávateľovi žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia hore uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy a žalobcovi bola uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej. Strany uzavreli dňa 4.2.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, ktoré sú spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a 54 Obč. zákonníka, v ktorých žalovaný vystupuje ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ a vzťahujú sa na nich ust. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Spolu s úverovými zmluvami bola podpísaná aj rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy. Pri ich uzatváraní pracovník žalobcu vyplnil vopred pripravené tlačivá a dal ich žalobcovi podpísať bez akéhokoľvek vysvetľovania alebo upozornenia na to, že súčasťou podpisovanej zmluvy sú aj ďalšie dokumenty. Vzhľadom na veľký rozsah textu a mimoriadne malé písmená klient ani nie je schopný sa oboznámiť s celým rozsahom dokumentov, ktoré podpisuje v domnienke, že sa jedná len o úverovú zmluvu. Pracovník po podpise všetky dokumenty zbral na ich schválenie a podpis do sídla spoločnosti v Bratislave. Žalobcovi nezostalo žiadne vyhotovenie, ktoré mu bolo zaslané popísané žalovaným poštou. Za takýchto podmienok uzatvárania zmluvy nie je možné hovoriť o tom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. Keďže ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, možno odôvodnene tvrdiť, že rozhodcovská zmluva predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a preto ide o nekalú zmluvnú podmienku. Žalovaný uzatváral úverovú zmluvu, ktorej súčasťou bola aj rozhodcovská zmluva a nebol upozornený na to, že je tu aj iná zmluva ale dokumenty boli prezentované ako úverová zmluva a ak chcel získať úver, musel podpísať predkladané listiny. Vzhľadom na to žalobca neuznáva rozhodcovskú zmluvu č.

XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013, keďže neboli individuálne dojednané. Rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory zo zmluvy riešil v rozhodcovskom konaní a preto je v zmysle § 53 ods.5 Obč. zákonníka neplatná. Listom zo dňa 23.11.2015 žalobcovi jeho zamestnávateľ oznámil, že mu dňom 9.12.2015 bude vykonávať zrážky zo mzdy v prospech žalovaného na základe priloženej dohody o zrážkach zo mzdy v maximálnej možnej výške mesačne. Až na základe oznámenia od zamestnávateľa žalobcu tento zistil, že pri uzatvorení úverovej zmluvy podpísal aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Medzi dokladmi, ktoré mu žalovaný po podpise zaslal, sa dohoda o zrážkach zo mzdy nenachádzala. Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013 bola vyhotovená vopred na formulári, do ktorého boli ručne dopísané údaje a ide o formulárový typ zmluvy, ktorého obsah nemôže klient ovplyvniť a preto ju mal vzhľadom na okolnosti jej predloženia a podpísania za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods.5 Obč. zákonníka. V článku I. Dohody č. XXXXXXXXXXXX ako aj Dohody č. XXXXXXXXXXXX je uvedené, že žalovanému vznikne pohľadávka voči žalobcovi vo výške (2x) po 900€ a tieto pohľadávky budú zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy vrátane príslušenstva, zmluvných pokút, nákladov spojených s vymáhaním a ďalšími prípadnými pohľadávkami, ktoré vyplývajú zo zmluvy; podľa čl. III oboch dohôd sa majú zrážky zo mzdy vykonávať až do doby, kým žalovaný neoznámí zamestnávateľovi žalobcu, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadných dodatkov sú splatené. V čl. V dohôd je uvedené, že dlžník nemá právo túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť, alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Uvedené ustanovenia dohôd o zrážkach zo mzdy zakladajú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v prípade, ak veriteľ zašle zamestnávateľovi dohodu o zrážkach zo mzdy, aby vykonával zrážky a žalobca ako dlžník sa nemôže proti tomu nijako brániť a to ani v prípade, ak by boli neoprávnené. Žalobca sa nemá ako brániť v prípade, ak si veriteľ započíta do zrážanej sumy rôzne poplatky, pokuty a úroky a za situácie, ak by mal aj celý úver splatený ale veriteľ by bol opačného názoru, môže použiť dohodu o zrážkach zo mzdy a dlžník sa môže domáhať svojich práv iba súdnou cestou. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať označenie dlžníka a veriteľa, platiteľa mzdy a označenie pohľadávky, ktorá má byť uspokojená a výšku zrážok zo mzdy a predmetná dohoda označenie platiteľa mzdy neobsahuje a preto je dohoda neplatný právny úkon. Poukazuje v tejto súvislosti na novelu zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy je od 1.5.2014 podľa § 5a ods.1 písm.a/ zák.č. 250/2007 Z.z. neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Novela zák.č. 102/2014 Z.z. reaguje na nekalé praktiky zo strany veriteľov pri uzatváraní úverových zmlúv, kedy sú dlžníkovi popri úverovej zmluve predkladané na podpis aj iné listiny bez akéhokoľvek vysvetlenia a je postavený pred situáciu, že pokiaľ chce získať úver, musí podpísať predložené dokumenty. Uzatvorenie dohôd o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému obísť súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný mal podľa predmetných úverových zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX poskytnúť žalobcovi úver vo výške 900€, v skutočnosti mu však bolo vyplatených iba 770,18€ a schválený úver znížil o sumu 129,82€ ako odplatu za poskytnuté služby v zmysle článku 8 ods. 8.1.1. písm.a/ Dohody o poskytnutí služby, ktorá bola súčasťou úverovej zmluvy. Doteraz žalovanému žalobca v oboch prípadoch zaplatil sumu 1.012,62€, čo je o 242,44€ viac, ako mu bol poskytnutý úver. Žalobca preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že mu dlhuje na splátkach každého úveru sumu 1.278,44€ ako to uvádza v oznámení o zrážkach zo mzdy zaslanom zamestnávateľovi žalobcu. Úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to: spôsob započítania platby na úhradu záväzku (najskôr úroky, potom istina); neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute a poplatkoch (nie je v zmluve ale v podmienkach, ktoré nie sú podpísané stranami); neprimeraná výška úrokovej sadzby úveru vo výške 70,01% je v rozpore s predpismi; a tieto skutočnosti majú za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Ku dňu podania žaloby má žalobca úver uhradený a žalovaný nemá dôvod vykonávať zrážky zo mzdy. Svoj nárok preukazoval Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 4.2.2013, kartou dlžníka, Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, listom zamestnávateľa zo dňa 23.11.2015, Dohodou o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. K neplatnosti rozhodcovskej zmluvy poukázal na ust. § 3 ods.1 a § 4 ods.1, 2 zákona č. 244/2012 Z.z. o rozhodcovskom konaní ako aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014 zo dňa 1.10.2015, ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného obsahu ako v prejednávanej veci. Tento súd dospel k záveru,

že dlžník (spotrebiteľ) mal právo výberu a konštatoval, že : „ Tak ako súd I. stupňa aj odvolací súd zastáva názor, že účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere bola dňa 28.10.2011 uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva“. Žalovaný poukázal na názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde sa práve pri výklade pojmu individuálnosť a jeho vzťahu k vzniknutej rozhodcovskej zmluve uvádza „ Ustanovenie § 93b cit. zákona (č. 483/2001 Z.z.) ukladá povinnosť navrhnúť spotrebiteľovi rozhodcovskú doložku určitého obsahu a garantuje mu právo s takouto doložkou nesúhlasiť. Implicitne sa pritom vychádza z toho, že spotrebiteľ má právo uzatvoriť s bankou zmluvu rovnakého obsahu aj bez uzatvorenia rozhodcovskej doložky. Ak, a iba vtedy, ak takú možnosť spotrebiteľ skutočne má , tak bude dojednanie o rozhodcovskej doložke skutočne individuálne dojednané. Ak je ale odmietnutie rozhodcovskej doložky zo strany spotrebiteľa viazané na iné zmluvné podmienky v ostatných otázkach zmluvy, ktoré sú pre spotrebiteľa menej priaznivé, tak je spotrebiteľ nepriamo nútený rozhodcovskú doložku uzatvoriť.“ Tak je namieste záver, že pojem individuálne dojednaný predstavuje každé také ustanovenie , ktoré síce vopred formuloval dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť, čo anulovať. V prejednávanej veci žalovaný poukazuje na 2 základné oprávnenia, resp. možnosti povinného vo vzťahu k tomu, či rozhodcovská zmluva vznikne, eventuálne či dôjde k jej zrušeniu. V popredí textu rozhodcovskej zmluvy sa nachádza údaj, že spotrebiteľ u prijať nemusí, teda z hľadiska transparentnosti danej informácie nie je možné konštatovať deficit informovanosti spotrebiteľa. V čl. 2 rozhodcovskej zmluvy sa výslovne uvádza : „ Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje , že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. “ Z citovaného ustanovenia nepochybne vyplýva, že zmluva bola dojednaná ako osobitný individuálny dokument, ktorého uzatvorenie je možnosťou , v žiadnom prípade nie povinnosťou. Dlžníkovi bola daná možnosť výberu medzi prístupím k takémuto zmluvnému dojednaniu alebo ho odmietnuť, rovnako mal právo odmietnuť takýto návrh veriteľa bez vplyvu na existenciu resp. platnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Čl.4 rozhodcovskej zmluvy zase uvádza, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanovením zmluvy o revolvingovom úvere , s porušením ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom alebo rozhodcovskom konaní. Žalobca vo svojich úvahách vychádza z výkladu pojmu spotrebiteľ, ktorý nemá oporu ani vo vnútroštátnej a už vôbec nie v komunitárnej úprave. Pojem spotrebiteľ z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv, transakcií či vykonávania úkonov (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Ani európske právo nepribližuje chápanie tohto pojmu na úroveň subjektu zbaveného či obmedzeného v spôsobilosti na právne úkony , nespôsobilého a neschopného chápať význam a dôsledky vlastného konania , poučenia daného tretím subjektom a pod. Povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva (napr. generálna advokátka vo svojom stanovisku vo veci C-453/10) keďže „ Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol totiž zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zväžiť výhody a nevýhody a podľa tohto rozumne konať. “ Dlžník mal navyše možnosť v zmysle ust. čl.7 možnosť od zmluvy písomne odstúpiť v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzatvorenia a preto tvrdenia žalobcu sú v rozpore so skutočnosťou. Rozhodcovská zmluva obsahuje dôkladné poučenie o dôsledkoch uzatvorenia takéhoto zmluvného dojednania ako aj možnosť uplatnenia svojich práv alternatívnou formou. Cieľom žalovaného bolo prostredníctvom predloženia takejto osobitnej dohody umožniť žalobcovi rozhodnúť sa, ktorá cesta riešenia sporov bude pre neho výhodnejšia. Pokiaľ ide o veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách táto bola upravená až s účinnosťou novely Obč. zákonníka č. 106/2014 Z.z. od 1.6.2014 to § 53c a na zmluvy v prejednávanej veci sa tieto ustanovenia nevzťahujú, pretože v čase ich uzatvorenia právne predpisy nestanovovali požiadavky na veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách.

3. K neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný uviedol, že požiadavka žalobcu na aplikáciu ust. § 5a ods.1 písm. a/ zák.č. 250/2007 Z.z. o neprípustnosti zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy formou dohody o zrážkach zo mzdy je v rozpore s princípom právnej istoty z dôvodu, spätnej retroaktivity (zákazu spätnej účinnosti právnych noriem vyjadreného v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 16/95) keďže toto ustanovenie nadobudlo účinnosť od 1.5.2014 zákonom č. 102/2014 Z.z. článok VII. bod 11 a zmluva ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená dňa 4.2.2013. Zákaz retroaktivity je založený na tom, že právna norma nepôsobí spätne ale do budúcnosti . V jeho zmysle nikoho nemožno postihnúť (sankcionovať) za také správanie, ktoré v čase, keď sa uskutočnilo nebolo

sankcionovateľné a nie je možné dodatočne vyžadovať určité predpoklady a podmienky, ktoré sa v čase jeho vykonania nevyžadovali a podobne. Poukázal na rozhodnutie NS SR z 26.3.2009, sp.zn. 1M Obdo V 16/2016 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 54/2010, z ktorého vyplýva, že platnosť či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Pokiaľ zákonodarca chce, aby právna norma pôsobila aj na vzťahy, ktoré vznikli v minulosti, musí tak učiniť dostatočne jasným spôsobom v zmysle čl.9 ods.4 Legislatívnych pravidiel vlády, podľa ktorého „Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy upravené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“ a to isté platí, ak časť ustanovení má časovo obmedzenú platnosť. Preto pokiaľ takéto ustanovenie chýba, žalovaný má za to, že ust. § 5a ods.1 písm.a/ zák.č. 250/2007 Z.z. sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1.4.2015 a právne vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 sa budú posudzovať podľa dovtedy platných predpisov z roku 2013. Tvrdenie žalobcu o povinnosti uviesť do dohody o zrážkach zo mzdy konkrétneho platiteľa mzdy nekorešponduje so skutočnosťou. Z výkladu ust. 551 Obč. zákonníka nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by ukladala žalovanému povinnosť zahrnúť do takejto dohody aj označenie platiteľa mzdy. Cit. ustanovenie jednoznačne stanovuje, že ide o dohodu medzi veriteľom a dlžníkom (ods.1), ktorou veriteľovi vzniká právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa mu dohoda predloží (ods.2). Označenie platiteľa mzdy už bezprostredne v dohode by navyše nemalo praktické opodstatnenie, pretože dlžník môže zmeniť zamestnanie, čím by dojednaná dohoda stratila význam. Obdobne aj v situácii, kedy počas vykonávania zrážok zo mzdy dôjde k zmene platiteľa mzdy nedochádza k zániku práva na vykonanie zrážok zo mzdy, čo dohody, ale nový platiteľ pokračuje v ich vykonávaní od dňa predloženia dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky a tvrdenie, že je neprijateľnou podmienkou, resp. jej uzavretie nekalou praktickou, je v rozpore so zákonom. Neprijateľnou podmienkou je v zmysle právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Neprijateľnou podmienkou z povahy vecí nie je dohoda, ktorá kopíruje/ preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/18/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 ods.2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohôd, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Ak vnútroštátna úprava upravuje tento spôsob zabezpečenia, potom logicky nemôže ísť o neprijateľnú podmienku. Poukazuje na podporu svojich tvrdení o prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016-86, kde uviedol: „Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zákonníka nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ani neobmedzuje a nevyklučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v platných právnych predpisoch.“

4. K dohode o poskytnutí služby, na námietku žalobcu, že ňou malo dôjsť ku zníženiu sumy poskytnutého úveru žalovaný uviedol, že táto nie je dôvodná. Uzatvorená dohoda predstavuje možnosť úpravy vzájomných vzťahov zmluvných strán, v žiadnom prípade nie povinnosť. Predmetom dohody je možnosť odkladu maximálne 3 splátok v prípade, že sa dlžník ocitne v prechodne nepriaznivej finančnej situácii. Z charakteru takejto dohody vyplýva predovšetkým záujem veriteľa na riešení takejto situácie dlžníka tým, že mu umožní vyhnúť sa spoplatneniu úveru s tým, že zameškané splátky sa uhrádzajú až po uhradení všetkých splátok. Samotná dohoda o poskytnutí služby by nebola nikdy vznikla, pokiaľ by žalobca článok 8 osobitne nepodpísal. Uvedený článok totiž môže ako platný právny úkon vzniknúť a byť účinný len za podmienky, ak dôjde k jeho podpisu oboma zmluvnými stranami. Spôsob, akým žalobca prezentuje požiadavky na ochranu spotrebiteľa presahuje nielen zmysel úpravy ochrany spotrebiteľa, ale vo svojej podstate predstavuje ochranu spotrebiteľa pred jeho vlastným konaním a zbavením sa akejkoľvek zodpovednosti v tomto smere (čo je možné považovať za stav, kedy medzi ochranou spotrebiteľa a ochranou práv maloletých či osôb zbavených spôsobilosti na právne úkony nebude už žiaden rozdiel). Z článku 8.6 výslovne vyplýva, že uzavretie dohody o poskytnutí služby je samostatné a od uzavretia zmluvy o úvere nezávislé v tom, že vznik či neuzavretie dohody o poskytnutí služby nemá žiadne účinky vo vzťahu k vzniku zmluvy samotnej. Ak spotrebiteľ neuzavrie dohodu,

ktorá má charakter nepovinného a voliteľného dojednania, potom dohoda o poskytnutí služby nevznikne bez ohľadu na to, že zmluva o revolvingovom úvere vznikne. V prípade využitia odkladu splátok sa v prvom rade dlžník vyhne sankciám za omeškanie. Ich maximálnu výšku upravuje ust. § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Taktiež odklad splatnosti splátok znamená, že z dôvodu ich omeškania (ak by nedošlo ani k odkladu ich splatnosti a ani k ich úhrade) nemôže dôjsť k zosplatneniu úveru (§ 565, § 53 ods.8 Obč. zákonníka), čo predstavuje výrazné právo v prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

5. K výške odplaty a sankcií žalovaný poukázal na znenie ust. § 53 ods.6 Obč. zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Úroková sadzba, ktorej výšku žalobca namieta, tvorí súčasť celkových nákladov spotrebiteľa spojených so splácaním spotrebiteľského úveru -RPMN. Priemerná výška odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorú by bolo možné len vo všeobecnosti považovať za obvyklú, bola podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi v 3.štvrtroku 2012 na úrovni 46,35%. Finančným trhom sa pritom rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pritom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov, resp. je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“ (Z., M. O., M a kol. finančné právo I. vydanie Bratislava C.H.Beck 2012). Zákonodarcu v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jednu jej zložku -ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch bankových a nebankových síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napr. pri bankových poskytovateľoch celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. Odchýlenie od tejto sadzby je možné pri judikatúre jednotlivých súdov vysledovať do hranice okolo 20% a v zmysle uvedeného preto nemožno hovoriť o neprijateľnosti odplaty za poskytnutý úver, nakoľko táto bola v zmluvách stanovená na 67,32%. Za obvyklú odplatu na finančnom trhu je možné považovať priemernú hodnotu, ktorá vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných spotrebiteľských úverov. Odplata z predmetnej zmluvy bola tvorená len dohodnutým úrokom. Žalobca opomína skutočnosť, že prihliada na priemernú výšku odplaty poskytovaných na základe súhrnných informácií bánk, avšak neberie do úvahy priemernú výšku odplaty požadovanú v rovnakom období nebankovými subjektmi. Bankové inštitúcie netvorí celý finančný trh ale len jeho časť, preto je potrebné takýto právny vzťah hodnotiť objektívne s ohľadom na celý finančný trh. Údaj o priemernej výške RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je zverejňovaný ministerstvom financií štvrťročne, je verejne prístupný a rovnako je uvedený v zmluve pod názvom priemerná RPMN. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere požadovanej odplaty, nakoľko neprevyšuje podstatným spôsobom výšku odplaty na finančnom trhu. V zmysle podpísaných zmlúv o revolvingovom úvere a zmluvných dojednaní, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť uzatvorených zmlúv bol žalobca upozornený aj na následky nespĺcania dlhu, konkrétne v bode 14 Zmluvných dojednaní s názvom „Sankcie“. Nárok na zmluvnú pokutu vyplýva z ust. čl.14 bod Zmluvných dojednaní, v ktorom je uvedené, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky vzniká veriteľovi aj nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne z omeškanej sumy (23,725% ročne). V prípade omeškania je dlžník zároveň povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške stanovenej predpismi občianskeho práva (nar. vlády č. 87/1995 Z.z.) v znení účinnom k prvému dňu omeškania plnením peňažného dlhu. S poukazom na ust. § 3a ods.1,3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a § 3 účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy mal žalovaný za to, že nárok na sankcie bol uplatnený v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný si na základe vyššie uvedených ustanovení uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 23,725% ročne ako aj úrok z omeškania vo výške 2,525% z dlžnej sumy, pričom po dosiahnutí výšky poskytnutého úveru je žalobca povinný platiť len zákonný úrok z omeškania vo výške 5,75% ročne v zmysle právnych predpisov účinných v čase vzniku omeškania s úhradou splátok. Žalovaný si teda uplatnil zákonný úrok vo výške 26,25% ročne v čase, keď právna úprava umožňovala takúto výšku osobitne dojednaných sankcií.

6. Pokiaľ ide o platby spojené s úhradou záväzku, žalobca tvrdil, že platba na úhradu záväzku bola započítaná najskôr na úroky, potom na istinu. Žalovaný poukázal na čl. 5 bod 5.2. Zmluvných dojednaní vyplýva: Za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámením dlžníkovi v oznámení podľa čl.2 ods.2.2 tejto zmluvy o RÚ. Úroky sú splatné v mesačných

splátkach spolu s istinou revolvingu podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámení Dlžníkovi podľa ods.4,5 tejto Zmluvy o RÚ. Obsahom tvrdenia žalobcu nebolo odôvodnenie, čo do značnej miery znemožňuje zistiť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre takéto závery. Žalovaný ako dôkaz predložil Súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (stav ku dňu 30.9.2012) za 3. štvrťrok 2012.

7. K písomnému vyjadreniu k žalobe žalobca zaujal písomné stanovisko dňa 27.9.2016, v ktorom zotrval na neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná. Žalobca mal záujem požičať si finančné prostriedky a pracovník žalobcu sa mu nezmieňoval o tom, že bude podpisovať aj iné dokumenty -dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu. Ak by žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy poctivý úmysel, upozornil by žalobcu na to, že mu predkladá aj návrh rozhodcovskej zmluvy, vysvetlil by mu, čo to znamená a žalobca by mal možnosť rozhodnúť sa, či ju podpíše, alebo nie. Tým, že žalobca vypracoval rozhodcovskú zmluvu na vopred pripravenom tlačive, kde žalobca vyhlasuje, že súhlasí so zmluvou, že bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia ešte nepreukázal, že tomu tak aj skutočne bolo a že spotrebiteľ bol o uvedených skutočnostiach poučený. Prax pri uzatváraní zmlúv je opačná, spotrebiteľovi nie sú o rozhodcovskej zmluve podané žiadne informácie a nie je mu oznámené, že má možnosť od nej odstúpiť a všetky listiny sú mu prezentované ako zmluvy o úvere. Individuálne dojednaná zmluva neznamena, že spotrebiteľ podpíše vopred naformulovanú zmluvu a následne má možnosť od nej odstúpiť. V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 čl.3 bodu 2 tretí odsek vyplýva, že „ keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz“, čo žalovaný nepreukázal. Od spotrebiteľa nemožno v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy požadovať, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, čím mu je odopretá možnosť brániť svoje práva na všeobecnom súde, ktorá je len iluzória, lebo možnosť výberu súdu má ten, kto podáva žalobu. V prípade finančných nárokov veriteľ podá žalobu vždy na jeden z rozhodcovských súdov podľa vlastného výberu. Okrem toho spôsob výberu rozhodcu uvedený v čl. 6 Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX je stanovený v neprospech spotrebiteľa, pretože je takmer nemožné, aby sa strany na výzvu rozhodcovského súdu navrhli rovnakého rozhodcu a v ostatných prípadoch navrhne rozhodcu predseda RS, čo nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16CoE/274/2015, ktorý posúdil rovnakú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, práve z dôvodu, že „ veriteľ mohol na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej v rovnaký deň ako zmluvu o revolvingovom úvere (dňa 18.2.2013) predložiť vec na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd , ktorý by bol príslušný prejednať vec na všeobecnom súde v mieste bydliska spotrebiteľa; pričom veriteľ sám určil aj rozhodcovský súd, ktorému bude vec predložená, čo bolo považované za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto súd vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú podľa § 53 ods.5 Obč. zákonníka platnom a účinnom v rozhodnom období. Vo vzťahu k možnosti od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní Krajský súd v Trenčíne uviedol, že odstúpiť sa dá len od platne uzavretej zmluvy a ak je zmluva od počiatku neplatná nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Odvolací súd poukázal na to, že za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ je obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá proti nemu žalobu na rozhodcovskom súde. “Ďalej súd dodal, že „kto mlčí tam, kde nie je povinný sa vyjadriť , nie je možné toto jeho mlčanie považovať ani za súhlas ani za nesúhlas. Dodávateľ núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednaní veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka, chrániacimi spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo , teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol (nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 16/95 zo dňa 24.5.1995).“ Žalovaný sa odvoláva na čl.18 Smernice rady 2005/29, podľa ktorého vysvetľuje pojem spotrebiteľ a tento je definovaný v čl.2 písm.a/ Smernice ako akákoľvek fyz. osoba, ktorá v rámci obchodných praktík , na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej , podnikateľskej a remeselnej činnosti. Žalobca zotrval na neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy , pretože v čl. I dohody bolo uvedené, že žalovanému vznikne pohľadávka voči

žalobcovi vo výške 900€ a úver v takejto výške nebol poskytnutý, ale len v sume 770,18€ (znížený o 129,82€) u oboch dohôd č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX v zmysle čl. 8 ods.8.1.1 písm.a/ Dohody o poskytnutí služby. V Dohode o zrážkach zo mzdy okrem už skôr uvedenej argumentácie nebola teda správne uvedená ani výška zabezpečenej pohľadávky. Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou zmluvy o úvere , do ktorej je nenápadne zakomponovaná a spotrebiteľ tak podpisuje zmluvu ako celok a myslí si, že podpisuje zmluvu o úvere. Žalobca mal úverovú zmluvu za neplatný právny úkon , pre nedodržanie písomnej formy. So žalobcom bola najskôr spísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere dňa 31.1.2013, kde bo vyplnený bod 5 . Údaje o požadovanom úvere v Eurách. Po podpise zmluvy žalobcom bola táto odoslaná žalovanému na podpis a doplnenie údajov v bode 6, a žalovaným bola podpísaná až 4.2.2013 s údajmi, ktoré už nie sú zhodné s údajmi v bode 5 (predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v bode 5. je 63,31% v bode 6. je 70,01%) . V dôsledku toho sa jedná o nový návrh, ktorý však už žalobca nepodpísal. Okrem tohto v bode 5. Úverovej zmluvy nie je uvedená RPMN za úver. Aby bola zmluva platná, podľa § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zákonníka obsahovať aj náležitosti pod písm. k/ a to RPMN. Ak tieto náležitosti zmluva nemá, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov. V zmluvných dojednaniach v čl. 5 je určený spôsob započítania platby na úhradu záväzku dlžníka, pričom splátky sa započítavajú úroky a nie najskôr istina, čím je dlžník znevýhodnený v zmysle § 566 ods. 5 Obč. zákonníka (pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najskôr na istinu potom na úroky). Tieto zmluvné podmienky žalobca nepodpísal a preto sa nepovažujú za platné. Žalobca si v žalobe uplatňuje zmluvnú pokutu podľa čl. 14 ods.14.1 zmluvy o úvere vo výške 0,065% denne. Ustanovenia o zmluvnej pokute nie sú obsiahnuté v zmluve o revolvingovom úvere ale sú uvedené v prílohe označenej ako „zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. “. Pre platnosť dohody o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma, čo v tomto prípade nie je splnené, pretože zmluvné dojednania nie sú podpísané zmluvnými stranami. Zmluvná pokuta mala byť dojednaná priamo v zmluve a zrozumiteľná, ale nie zahrnutá v obsiahlom neprehľadnom a ťažko zrozumiteľnom texte, ktorý je navyše napísaný malými písmenami, menšími, ako sú písmená na zmluve. Z týchto dôvodov žalobca považoval dojednanie o zmluvnej pokute za neplatné. Ako dôkaz predložil kartu klienta k zmluve č. XXXXXXXXXXXX a výpis z účtu na preukázanie skutočne poskytnutej výšky úveru, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo 4.2.2013 k ÚZ č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, splátkový kalendár a zmluvné dojednania.

8. K tomuto stanovisku sa vyjadril dňa 31.7.2017 žalovaný, ktorý absenciu poučenia spotrebiteľa pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy/ dohody o zrážkach zo mzdy považoval za zavádzajúce tvrdenie. Žalovaný nemá v zmysle žiadneho zákonného ustanovenia povinnosť dokazovať, či sa jeho zmluvný partner oboznámil so zmluvou alebo nie ; oboznámenie sa s niečím je skôr otázkou a vecou psychického stavu konajúcej osoby , ktoré sa objektívne dokazovať nedá. Pre toto konanie je podstatné, že žalobca mal možnosť sa s obsahom zmluvných dokumentov oboznámiť. Tvrdenia žalobcu zodpovedajú druhom tvrdenia iných spotrebiteľov. Pritom už Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/420/2014 uverejnené v časopise zo súdnej praxe č. 4/2016 uvádza: „Na jeho obranu (spotrebiteľa) spočívajúcu v tvrdení, že si neprečítal dokument, ktorý podpisoval, možno povedať toľko, že stále platí rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým , bedlivým “ , ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou ; pokiaľ takto žalovaný nekonal a neprečítal si dokument, ktorý podpísal , musí znášať dôsledky svojho konania a túto skutočnosť nemožno pričítať na ťarchu žalobcu“. Pripustením tvrdení žalobcu sa popiera zmysel písomnej formy právneho úkonu. Nedostatok zodpovednosti , resp. ľahostajnosť spotrebiteľa vo vzťahu k obsahu svojich práv a povinností (vo sfére neoboznámia sa s obsahom zmluvných dokumentov) nemôže založiť neplatnosť právneho úkonu a znemožniť uskutočnenie plnenia, na ktoré mala druhá zmluvná strana legitímny nárok. Spotrebiteľ je povinný vo vzťahu k svojmu postaveniu konať obzvlášť svedomito, a prípadne dodatočne požadovať informácie vo vzťahu k obsahu svojho záväzku , ktorého obsah mu nie je úplne zrejmý , aby tak predišiel ujme na svojich právach. Závery žalobcu sú hypotetické a priečia sa ustanoveniam Obč. zákonníka a zodpovedajú tomu, čo uvádza sudca JUDr. M. Lalič (sp.zn. I.ÚS 547/2012) : „Považujem za nevyhnutné najskôr konštatovať, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili až tak ďaleko, že títo nemusia nieš žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie , aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale peniaze mohol zobrať) a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýhovný“ paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti vigilantiibus iura, neminem laedere

a neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalosti ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov.“ Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o odopretí jeho možnosti brániť svoje práva pred súdom a o iluzórnosti jeho obrany pred rozhodcovským súdom a poukázal na znenie rozhodcovských zmlúv, z ktorých vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, čiže konanie pred rozhodcovským súdom je alternatívne a spotrebiteľ ani dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby. Žalovaný poukázal na zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý bol prijatý za účelom komplexnej úpravy tzv. spotrebiteľskej arbitráže a tento zákon predpokladá, že rozhodcovské konanie je primárne písomné avšak v presne stanovených prípadoch sa vykonáva aj na ústnom pojednávaní a o svojich právach sa spotrebiteľ vždy a písomnou formou predpísanou zákonom poučuje (vzorom uvedeným v prílohe č.2 uvedeného zákona). Zákonná úprava vychádza z toho, že rozhodcovské konanie môže byť začaté aj voči spotrebiteľovi a preto tvrdenia žalobcu nemajú zákonnú oporu. Žalovaný uviedol, že z podania žalobcu nevyplýva žiaden dôvod, pre ktorý by rozhodcovská zmluva mala byť neplatná. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/919/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014 a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/439/2015 zo dňa 28.7.2015, kde sa zhodne uvádza, že pokiaľ bola spotrebiteľovi na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom hárku a v jej rámci bolo vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho dôsledky, pričom v jeho obsahu bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedená skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka.

9. Žalobca smeroval svoje ďalšie výhrady proti výške poskytnutého úveru -apelujúc na započítanie nároku na odplatu v zmysle uzatvorenia samostatnej dohody o poskytnutí služby. Žalovaný uviedol, že poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a pod.) ale každá zákonom uznaná forma splatenia záväzku, teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka- úhrade splátok úveru a veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stane splatnou. Žalovaný v žalobe napádal spôsob uzatvárania zmluvy, kedy tvrdil, že nedošlo k jej platnému uzatvoreniu z dôvodu odlišnosti údajov obsiahnutých v bode 5 a 6 Zmluvy, predpokladaná RPMN bola zmenená, čím došlo k odmietnutiu návrhu zo strany žalobcu a porušeniu písomnej formy právneho úkonu. Jediný rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5 Zmluvy a v bode 6 (medzi návrhom a prijatím návrhu) Zmluvy o RÚ je v údajoch RPMN, lenže tento údaj nie je predmetom konsenzu zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ust. § 44 a nasl. Obč. zákonníka ale sa určuje na základe takých údajov, ktoré môžu byť a sú výsledkom dohody medzi zmluvnými stranami. V bode 5 formuláru žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Vzhľadom na uvedené však nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy v časti náležitosti o RPMN, nakoľko údaj o RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver a na základe údajov z úveru. Tie boli totožné teda medzi bodom 5 a 6 nie je v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN žiadny rozdiel. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení a táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Po podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je a ten sa stane určiteľný až pri schválení úveru a z tohto dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu, napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiaden konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Žalovaný tvrdí, že údaj o výške RPMN sa nedá dohodnúť v zmysle všeobecných ustanovení civilného práva o vzniku zmluvy, lebo zákon tým, ako

určuje parametre, okamih a spôsob jeho určenia de iure neumožňuje ho navrhovať a jeho uvedenie do zmluvy v zmysle zákona (a jeho výpočet v zmysle zákona) nie je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy s výhradou, doplnením, či zmenou. Pokiaľ ide o tvrdenie, že zmluvné dojednania nie sú stranami podpísané, preto nie je možné na ne prihliadať, žalovaný uvádza, že Zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dokladov a to Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartami dlžníka, rozhodcovskými zmluvami a dohodami o zrážkach zo mzdy, oznámením o zrážkach zo mzdy , Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spol. PROFI CREDIT Slovakia, s .r.o. , maximálnou výškou odplaty za úvery stav ku dňu 30.9.2012, písomnými vyjadreniami sporových strán, výpisom z účtu žalobcu, oznámením veiteľa o schválení úveru dlžníkovi , splátkový kalendár , žalobu žalovaného zo dňa 29.7.2015 na Slovenský arbitrážny súd na zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX uznesenia sp.zn. 257/08/15 a 258/08/15.

11. Podľa § 137 písm. c/ C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

12. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52a ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

14. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

21. Podľa § 2 zák.č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný do 9.6.2013) na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

22. Podľa § 9 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný do 9.6.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný do 9.6.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto

ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 9 ods. 9 zák.č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný do 9.6.2013) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

25. Podľa § 19 ods.1,2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpisu zmluvy ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

26. Podľa § 11 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný do 9.6.2013) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 3a ods.1 , 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom od 31.1.2013) ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu 2a) pred vznikom

omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

28. Podľa § 3a ods.3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom od 31.1.2013) ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 4.2.2013 žalobca vyplnil 2 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úveru totožného obsahu (jedna pod č. XXXXXXXXXXXX a druhá pod č. XXXXXXXXXXXX) z ktorých vyplýva, že žalobca v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 900€ so splatnosťou 42 splátok s výškou mesačnej splátky 48,22€, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.05,24€ s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01%, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01% a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 46,35%, poskytnutá čiastka revolvingu je 474,48€, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.157,28€, predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu je 63,31% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,20%. V bode 6 žiadosti sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevyplňajte) z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 900€, splatnosť úveru 42 splátok v 20 v mesiaci, , výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 48,22€; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.025,24€ s ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 67,32%, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01% a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 46,35%, poskytnutá čiastka revolvingu je 474,48€, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.157,28€, predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu je 70,1% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 5,75%. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti -zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Žiadosť bola žalovaným podpísaná dňa 4.2.2013. Žalobca fyzicky obdržal ako sumu úveru na účet 2x po 770,18€ (doklad na č.l. 34 spisu) na každú zmluvu. Suma 129,82€ bola v oboch prípadoch použitá na úhradu záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/ Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom.

30. K oboch zmluvných vzťahom bola uzavretá písomná rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX a to na osobitnom liste, v ktorej dlžník vyhlasuje (v bode 2), že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere s tým, že v bode 5 je uvedené, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred zmluvne dohodnutými a v čl. 5 uvedenými konkrétnymi 2 rozhodcovskými súdmi (jeden sa nachádza v Bratislave, druhý v Banskej Bystrici), konanie sa bude viesť v slovenskom jazyku a v čl.7 je dojednanie o možnosti dlžníka od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť bez udania dôvodu v lehote 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. V čl.3 je uvedené, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, pričom výber jednej z alternatív spočíva na žalobcovi a výber rozhodcovského súdu, ktorý má spor prejednať spočíva na strane, ktorá podáva žalobu (bod 5). Uvedené obe rozhodcovské zmluvy zo dňa 4.2.2013 súd posúdil ako platné právne úkony, pretože boli individuálne dojednané, vyhotovené v písomnej forme, podpísané zmluvnými stranami a neobsahujú žiadne neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy; pretože zákonodarca za neprijateľné zmluvné podmienky vymedzené § 53 ods.4 písm.r) označil iba tie, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, čo nie je prejednávany prípad. Spotrebiteľ sa mohol rozhodnúť, že uplatní svoj nárok buď pred rozhodcom alebo na všeobecnom súde a vybral si všeobecný súd.

31. Žalovaný v procesnom postavení žalobcu sa 2 žalobami zo dňa 29.7.2015 obrátil na Slovenský arbitrážny súd, zriadený pri Asociácii Slovenských arbitrážnych súdov so sídlom v Bratislave, Krížna

56, v ktorých sa domáhal proti žalovanému Pavlovi Bielikovi zaplataenia pohľadávky vo výške 1.012,62€ s príslušenstvom ako neuhradeného dlhu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a sumy 1012,62€ s príslušenstvom ako neuhradeného dlhu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, s tým, že obe konania boli pod sp.zn. 257/08/15 zo dňa 4.5.2020 (právoplatné dňa 24.6.2020) a č. 258/08/15 zo dňa 4.5.2020 (právoplatné 24.6.2020) rozhodcovským uznesením zastavené, pretože žalobca nepredložil súdu rovnopis rozhodcovskej zmluvy a nebola bez pochybností preukázaná právomoc rozhodcovského súdu na konanie v predmetnej veci.

32. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté medzi stranami sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení, pretože žalovaný konal ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ. V Oznámení veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo 4.2.2013 boli uvedené údaje o čísle zmluvy, výške schváleného úveru (900€) , splatnosti úveru (42 mesiacov) , výška mesačnej splátky (48,22€) , termín splatnosti prvej a poslednej splátky (20.3.2013, 20.8.2015), periodicita splácanie úveru a dátumom mesačnej splátky (mesačne, do 20. dňa) výška RPMN (67,32%),priemerná výška RPMN ku dňu podpisu zmluvy (46,35%),konkrétna výška schváleného revolvingu (541,92€) , výška mesačnej splátky revolvingu (48,22€), predpokladaná RPMN po vykonaní revolvingu (76,20%), úrok z úveru 70,01% ročne a mnohé ďalšie údaje. Do podania žaloby žalovaný na uvedený dlh zaplatil sumu 1.012,62€, čo žalovaný nepoprel.

33. V danom prípade, oboznámiac sa s obsahom oboch úverových zmlúv, súd dospel k záveru, že nebol dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru postačujúcim spôsobom tak, aby spotrebiteľ mal možnosť bez akýchkoľvek pochybností vedieť, ktorý deň je termínom konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru musí byť určená priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/160/2018 zo dňa 31.7.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/36/2018 zo dňa 12.7.2018). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní, od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (viď rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 10Co 465/2015 zo dňa 29. januára 2016).

34. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. Medzi takéto ustanovenia nepochybne patrí uvedenie konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). Na to, aby bol považovaný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ stačí, že chýba jeden z údajov vymedzených v tomto ustanovení. Na podporu svojej argumentácie súd poukazuje tiež na obdobné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co 108/2017 zo dňa 23. mája 2017, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol ohľadom termínu konečnej splatnosti úveru, že účelom § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si povinnosti splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve špecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom; obdobný právny názor bol vyslovený aj v

rozhodnutí G. súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 151/2012 zo dňa 19. septembra 2012. Napokon súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 1546/2014 zo dňa 22.10.2015, v ktorom uviedol, že pojem termín predstavuje časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vyjadrený presným dátumom a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany (obdobne tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/140/2018 zo dňa 27.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/149/2018 zo dňa 31.07.2018). Oznámenie veriteľa o schválení úkonu predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného, ku ktorému žalobca nepristúpil, keďže na tomto dokumente chýba jeho podpis. Pokiaľ v zmluve o úvere nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a nič na tom nemení ani skutočnosť, že tento údaj je následne uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015.

35. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 23.12.2014). Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v ustanovení § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z., je to v prípade náležitostí stanovených v ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. postačujúce, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade ako ďalší dôvod bezručnosti a bezpoplatkovosti úveru spočíval v nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalobcovi bol v skutočnosti poskytnutý úver len 2x po 770,18€ a sumu 129,82€ ako odplatu sa službu odloženia splátky bolo treba považovať za dodatočný náklad spojený s úverom. Pri sume 900€ a dojednaných splátkach v počte 42 po 48,22€ s dodatočným nákladom spojeným s úverom 129,82€ RPMN v skutočnosti predstavovala hodnotu 86,26% a nie v zmluve uvedenú 67,32%, čo je nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa a táto skutočnosť umožňuje tiež považovať oba úvery za bezúročné a bez poplatkov.

36. Vzhľadom na to, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2013, súd v prvom rade skúmal prípustnosť uvedenej žaloby v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku. Súd skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení. Keďže je nepochybné, že zmluvy o revolvingovom úvere a s ňou súvisiace dohody sú stále platné (úver nebol vyhlásený za predčasne splatný) a žalobca sa nedomáha v danom konaní aj splnenia povinnosti, teda vydania bezdôvodného obohatenia, mal súd za to, že v zmysle uvedeného existuje u žalobcu naliehavý právny záujem na predmetných určeníach, pretože takýmto určením bude jeho postavenie istejšie a bude mať aj vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh.

37. Súd skonštatoval, že Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 4.02.2013 sú neplatné, pretože okrem iného zabezpečujú plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali. Dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená ("spoločnosť bude mať - má voči dlžníčke pohľadávku, ktorá vznikne"), opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky 900€ (všetky revolvingy, príslušenstvo, prípadné zmluvné pokuty, náklady, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré do budúca vyplývú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov) je neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejsť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Navyiac, žalobca predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy podpísal 31.01.2013, teda skôr, ako vôbec pohľadávka žalovaného vznikla, resp. ako by bola platne uzavretá zmluva. Suma 900€ v bode I. Dohody o zrážkach zo mzdy bola uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Neprípustné je aj navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku 48,22€, ktoré predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Žalovaný nepreukázal ani skutočnosť, že žalobcu poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Keďže súd považoval oba úvery za bezúročné a bez poplatkov, žalobca bol povinný vrátiť len čiastku, ktorú si na oba úvery skutočne požičal a to 2x po 770,18€ a na oba úvery zaplatil čiastku 1.012,62€, čiže pohľadávka žalovaného bola už uspokojená. Tento však napriek tomu

predložil Dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu a domáhal sa vykonávania ďalších zrážok, hoci už na ne nemal nárok a preto súd v zmysle vyššie uvedených dôvodov žalobe vyhovel.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresný súd Trenčín.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čo ho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).